

Samen kerken!

Religies van vrede ! ?

Recent kwam ik op de website van Elsevier Weekblad een artikel tegen over de terreurbeweging IS. Niet zo vreemd want deze beweging is dagelijks in het nieuws. Wat mij nieuwsgierig maakte was de kop van het bericht: *'Boodschap Baghdad: Islam nooit religie van vrede geweest.'*

In dit bericht roept de IS-leider Abu Bakr al-Baghdad alle moslims op om hun spullen te pakken en te verhuizen naar het kalifaat dat is uitgeroepen in Syrië en Irak. In zijn boodschap zegt hij: 'We roepen jou op om wapens te dragen en te vechten waar je ook bent. De islam is nooit een religie van vrede geweest. Islam is de religie van het gevecht. Niemand moet geloven dat de oorlog die wij voeren de oorlog is van Islamitische Staat. Het is de oorlog van alle moslims, die Islamitische Staat aanvoert. Het is de oorlog van moslims tegen ongelovigen.'

Wie die ongelovigen zijn is het laatste jaar steeds duidelijker geworden. Het zijn niet alleen de joden en christenen, maar zelfs ook moslims die tot andere stammen behoren en diverse andere minderheden. Welke vormen die oorlog van IS heeft aangenomen is dagelijks te lezen in de media en te zien op televisie. En dat ze het kalifaat verder willen uitbreiden wordt ook niet onder stoelen en banken gestoken. Uiteindelijk willen ze het Arabisch-Islamitische wereldrijk dat zich in de 7de eeuw uitstrekte van Syrië tot Gibraltar weer heroveren en daarnaast het kalifaat wat in de 8ste eeuw werd gevestigd in Spanje en zich toen al wilde uitbreiden naar de rest van Europa en Klein-Azië.

Tegenover joden en christenen stelden de moslims zich toen in eerste instantie betrekkelijk verdraagzaam op. Immers bij het ontstaan van de islam zijn vele elementen uit het veel oudere jodendom en christendom overgenomen. En hun ene God is ook de God van de joden en christenen en ook de aartsvader Abraham hebben ze gemeen. Men spreekt daarom ook van de *'drie abrahamistische godsdiensten'*. Maar de verschillen kregen meer en meer de overhand en door de expansiedrift kwam de heilige oorlog, de jihad, in beeld; de strijd ter verbreiding van de islam. Een tegenreactie kon niet uitblijven en zo werden vanaf de elfde tot de dertiende eeuw de kruistochten georganiseerd om het Heilig Land te bevrijden van de Islam. Uit de geschiedenisboeken weten we dat deze kruistochten met veel geweld en gruwelheden gepaard gingen. Christenen waren in die tijd geen haar beter dan de moslims en van een religie van vrede was nog geen sprake.

Met een sprong in de tijd zijn we weer in het heden beland en zien we het onderlinge religieuze geweld alleen maar weer toenemen. We vragen ons opnieuw af of religie en vrede wel samen kunnen gaan, daar elke stroming in meer of mindere mate verdere verspreiding van hun geloofsovertuiging wil bewerkstelligen. Toch durf ik de stelling wel aan dat van de vijf grote wereldgodsdiensten, een aantal islam groeperingen, waaronder IS, duidelijk uit is op gewelddadige expansie in tegenstelling tot de andere vier (christendom, jodendom, hindoeïsme en boeddhisme) en de rest van de islam. Deze hebben, op kleine groeperingen na, vrede hoog in het vaandel.

Of nieuwe kruistochten ter verdediging van onze joods-christelijke waarden en normen (en daaruit voortvloeiende westerse cultuur) en behoud van de vrede nodig zijn, zal de toekomst uitwijzen. Recent hebben we onze zwaarbevochten 70-jarige bevrijding gevierd, waarmee nog eens is aangetoond dat strijd soms de beste verdediging is van de vrede.

Gustaaf Boerjan, Locatieraad Theresiakerk

Komende activiteiten van de Raad van Kerken:

Pinksterviering in het Openluchttheater van Hertme. Pinkstermaandag om 10.00 uur.

Website: www.raadvankerkenborne.nl